

[Lennart Larson]

Det er over for mig oplyst, at reklametaglygter af den nævnte art er tilladt på norske og svenske hyrevogne, men at man ikke har skønnet det rimeligt på dette felt at følge det almindelige princip om ensartede færdselsbestemmelser i de nordiske lande. Som begrundelse for ansøgningen om at tillade anvendelse af reklameskilte, der er anbragt midt på taget, parallelt med køretøjets længdeaksel, og som afgiver hvidt lys til siderne, er bl.a. anført fra Taxi Forbundets side, at den eventuelle færdselssikkerhedsmæssige risiko ikke kan antages at være større end for f.eks. de tilladte tagbagagebærere.

Besvarelse (29/7 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det fremgår af § 4 i justitsministeriets bekendtgørelse om køretøjers indretning og udstyr, at en bil skal være således indrettet, at dens udragende dele ikke frembyder unødigt fare for andre trafikanter.

Rådet for trafikikkerhedsforskning har i en redegørelse oplyst, at det ved færdselsuheld mellem personbiler og motorcyklister, cyklister eller fodgængere meget hyppigt sker, at cyklisten eller fodgængerer slynges mod bilens tag eller genstande, der er monteret på taget. Flere udenlandske undersøgelser har dokumenteret dette forhold.

Det er justitsministeriets opfattelse, at reklameskilte af den type, som Dansk Taxi Forbund ønsker tilladt på taget af hyrevogne, indebærer en unødigt og væsentlig færdselssikkerhedsmæssig risiko for bl.a. motorcyklister, cyklister og fodgængere. De omhandlede tagreklameskilte opfylder i modsætning til tagbagagebærere ikke et egentligt funktionelt behov.

Justitsministeriet finder ikke, at man ved at tillade de omhandlede skilte bør medvirke til, at der opstår yderligere og unødige kvæstningsrisici for svage trafikantergrupper.

Justitsministeriet har efter det oplyste om anvendelsen af lignende tagreklameskilte i Norge og Sverige ikke fundet grundlag for at ændre denne opfattelse. I forbindelse med den løbende revision af reglerne om køretøjers indretning og udstyr vil justitsministeriet imidlertid være opmærksom på erfaringer fra udlandet, herunder Norge og Sverige, der kan føre til en ændret vurdering af spørgsmålet.

Spm. nr. S 1464

Til *justitsministeren* (22/7 83) af:

Hahn (CD):

»Vil ministeren overveje autorisation af låsesmede sammen med autorisation af vagtselskaber?«

Begrundelse

Justitsministeren oplyser i sit svar på mit spørgsmål af 11. juli 1983 (nr. S 1413), at spørgsmålet om autorisation af vagtselskaber overvejes.

Besvarelse (4/8 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I min besvarelse af spørgsmål nr. S 1413 fra medlem af folketinget Hahn oplyste jeg bl.a., at spørgsmålet om autorisation af vagtselskaber, herunder vandelskrav for ansatte i sådanne selskaber, overvejes i et udvalg under justitsministeriet.

Det er over for mig oplyst, at udvalgets arbejde forventes afsluttet inden for et begrænset tidsrum, og jeg finder det derfor rigtigst at afvente resultatet af udvalgets arbejde, før jeg nøjere overvejer, om og i givet fald i hvilket omfang en eventuel autorisation skal søges gennemført.

Spm. nr. S 1465

Til *forsvarsministeren* (22/7 83) af:

Knud Lind (FP):

»Mener ministeren, at placeringen og bevogtningen af forsvarets beredskabsdepoter er tilstrækkelig sikker og effektiv?«

Begrundelse

Russiske lastvognschauffører har i den senere tid udvist interesse for et militært beredskabsdepot i Sydsjælland på en sådan måde, at civilbefolkningen er blevet opmærksom på forholdet.

Det er i den forbindelse lidt uheldigt, at forsaret anlægger beredskabsdepoter i lejede lokaliteter, hvor der i forvejen er en livlig aktivitet og kontakt med østlandene, medmindre det er en ny speciel dansk form for afspændingspolitik.